

Arrest

nr. 197 795 van 11 januari 2018
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie
en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 13 december 2016 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 oktober 2017 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 25 oktober 2017.

Gelet op de beschikking van 16 november 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 19 december 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. MUSSEN, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2017 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten – asielzoeker.

2. Onderzoek van het beroep

2.1 Overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) werd aan de partijen de grond meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* werd het volgende gesteld:

“De bestreden bestuurshandeling betreft de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 9 november 2016 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies).

In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 3 en 28 van het IVRK, van artikel 24 van het Handvest en van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet.

1. In de mate waarin de verzoekende partij de schending aanvoert van de artikelen 3 en 28 van het IVRK, merkt de Raad op dat voormelde verdragsbepalingen wat de geest, de inhoud en de bewoordingen ervan betreft, op zichzelf niet volstaan om toepasbaar te zijn zonder dat verdere reglementering met het oog op precisering of vervollediging noodzakelijk is. De artikelen 3 en 28 van het IVRK zijn geen duidelijke en juridisch volledige bepalingen die de verdragspartijen of een onthoudingsplicht of een plicht om op een welbepaalde wijze te handelen, opleggen. Aan voornoemde verdragsbepalingen moet derhalve een directe werking worden onzegd (RvS 30 maart 2005, nr. 142.729; RvS 28 juni 2001, nr. 97.206; RvS 9 mei 2012, nr. 8455 (c)). De verzoekende partij kan de schending van de artikelen 3 en 28 van het IVRK aldus niet met goed gevolg opwerpen.

2. Voor zover de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 24 van het Handvest, merkt de Raad op dat artikel 1 van het IVRK - waarnaar in de Toelichtingen bij het Handvest uitdrukkelijk wordt verwezen - luidt als volgt: “Voor de toepassing van dit Verdrag wordt onder een kind verstaan ieder mens jonger dan achttien jaar, tenzij volgens het op het kind van toepassing zijnde recht de meerderjarigheid eerder wordt bereikt.” Aangezien de verzoekende partij op het moment van het nemen van de bestreden beslissing negentien jaar oud was, kan zij niet dienstig verwijzen naar artikel 24 van het Handvest, dat betrekking heeft op kinderen jonger dan achttien jaar. De schending van artikel 24 van het Handvest kan niet worden aangenomen.

3. In zoverre de verzoekende partij de schending aanvoert van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet en de verzoekende partij betoogt dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van de bestreden beslissing geen - of minstens onvoldoende - rekening heeft gehouden met haar belang en dat van haar minderjarige broer en zus “om het schooltraject voort te zetten en af te maken”, merkt de Raad vooreerst op dat de verzoekende partij sinds 31 juli 2015 meerderjarig is en niet langer schoolplichtig. De verzoekende partij kan dan ook niet worden gevolgd in haar stelling dat de gemachtigde bij het nemen van de bestreden beslissing rekening had moeten houden met haar schoollopen. De Raad wijst er verder op dat het hoger belang van de minderjarige broer en zus van de verzoekende partij te dezen niet relevant is; zij maken immers niet het voorwerp uit van de bestreden beslissing. De Raad laat ten slotte gelden dat in hoofde van de overige in België verblijvende familieleden van de verzoekende partij eveneens bevelen om het grondgebied te verlaten - asielzoeker (bijlage 13quinquies) werden genomen. De verzoekende partij kan aldus niet dienstig voorhouden dat “de gezinseenheid” in het gedrang komt; zij kan samen met haar ouders en haar minderjarige broer en zus het grondgebied verlaten. De schending van artikel 74/13 van de vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

Het middel is, in de mate waarin het ontvankelijk is, ongegrond.”

2.2 Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl. St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift,

hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.3 Op 25 oktober 2017 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 19 december 2017, alwaar zij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 9 oktober 2017 opgenomen grond, wordt het volgende gesteld: *“De verzoekende partij volhardt in het verzoekschrift. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.4 De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat de verzoekende partij door louter te volharden in haar verzoekschrift geen elementen aanbrengt die de Raad ertoe zouden nopen anders te oordelen dan wat reeds in de beschikking van 9 oktober 2017 werd aangegeven.

Gelet op het bovenstaande en met verwijzing naar de in bovenvermelde beschikking van 9 oktober 2017 opgenomen grond dient te worden vastgesteld dat het enig middel ongegrond is.

2.5 De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat kan leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf januari tweeduizend achttien door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU